

Ομιλία για την Κυριακή της Τυρινής- Ανάμνηση της εκδίωξης του Αδάμ από τον Παράδεισο

/ Ορθό



Του Αρχιμανδρίτη Ιωάννη Κρεστιανκίν

Στ' όνομα του Πατρός και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος!

Η ακατάσχετη ροή του χρόνου σπεύδει προς την αιωνιότητα. Μόνο η Αγία Εκκλησία και οι εορτές αφιερωμένες στο Θεό σταματούν προς στιγμή αυτήν την κίνηση σαν να καταμετρούν το χρόνο. Ολόκληρη η ζωή μας, από τη γέννηση μέχρι την αναχώρησή μας, αντανακλάται σ' αυτόν τη ροή. Η Εκκλησία μάς υπενθυμίζει και μάς βροντοφωνάζει: «Γνώρισε τον εαυτό σου, κοίταξε μέσα σου, άνθρωπε! Ποιός είσαι, πώς ζείς, τι σε περιμένει; Τρέχεις με ταχύτητα μεσα στη ροή του χρόνου προς την αιωνιότητα». Ετσι γίνεται κάθε μέρα, κάθε χρόνο.

Ηταν τάχα πολύς καιρός που ακούσαμε την κραυγή της ανθρώπινης ψυχής να φωνάζει: «Της μετανοίας άνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα;» Οι καρδιές μας τρεμόπαιξαν- η νηστεία ήταν ήδη στο προκείμενο. Είχαν ήδη περάσει εβδομάδες προετοιμασίας για μετάνοια κατα τη διάρκεια της Μεγάλης Σαρακοστής αφότου

•

Ο Φαρισαίος και ο τελώνης καθρεφτίστηκαν στις ψυχές μας

- Κραυγάσαμε προς τον Ουράνιο Πατέρα με τη φωνή του ασώτου υιού, αναγνωρίζοντας την απόσταση που μάς χωρίζει από την Αλήθεια, και την παραμονή μας σε μακρυνή χώρα: «Πατέρα ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενωπιόν Σου, ποιησόν με ένα εκ των μισθίων Σου» [\(περισσότερα...\)](#)